

Jaroměřský evangelík

Rok 2013 ročník 17

4

*Jak jasné svítíš, hvězdo má, můj Pane,
lásko upřímná, jsi z rodu královského.
Ač z Jákoba ses narodil, jsi Ženich můj,
Pán všech mých sil a radost srdce mého.
(EZ, píseň 271)*

Úvodem...

Milí čtenáři, vstoupili jsme do adventního období. Všude kolem nás se objevuje spousta světél a světýlek, hvězd a hvězdiček. Abrahamovi, jehož příběhy děti právě probírají v neděle, pohled na hvězdy připomínal, že Bůh splnil svůj slib. Ještě jeho potomků není jako hvězd na obloze, ale už má syna. Něco se už splnilo. A právě ve stejné situaci jsme i my. Nežijeme jenom v neustálém očekávání, mnohé jsme už přijali. I nám už Bůh mnohé sliby splnil. A tak si s námi připomeňte sborovou „svatbu“ a další události, ale i to, že toho nebeského Ženicha stále očekáváme.

Ať i vám hvězdy, a nejen ty na obloze, připomínají, že Pán Bůh svoje sliby plní.

Vaše redakce

Biblická úvaha

Tehdy bude království nebeské, jako když deset družiček vzalo lampy a vyšlo naproti ženichovi. Pět z nich bylo pošetilých a pět rozumných. Pošetilé vzaly lampy, ale nevezly si s sebou olej. Rozumné si vzaly s lampami i olej v nádobkách. Když ženich nepřicházel, na všechny přišla ospalost a usnuly.

Uprostřed noci se rozlehl křik: 'Ženich je tu, jděte mu naproti!' Všechny družičky procitly a dávaly do pořádku své lampy. Tu řekly pošetilé rozumným: 'Dejte nám trochu oleje, naše lampy dohasínají!' Ale rozumné odpověděly: 'Nemůžeme, nedostávalo by se nám ani vám. Jděte raději ke kupcům a kupte si!' Ale zatímco šly kupovat, přišel ženich, a které byly připraveny, vešly s ním na svatbu; a dveře byly zavřeny. Potom přišly i ty ostatní družičky a prosily: 'Pane, pane, otevři nám!' Ale on odpověděl: 'Amen, pravím vám, neznám vás.' Bďte tedy, protože neznáte den ani hodinu. (Mt 25,1-13)

Milí přátelé v Kristu!

Je to k nevíře: opět vstupujeme do adventního času. Mám dojem, že jsme teprve před několika dny s rodinou rozsvěceli první, druhou, třetí, čtvrtou svíčku na adventním věnci. Zdá se mi to jako včera, kdy jsme s chutí snědli štědrovečerní večeři, zpívali koledy u vánočního stromečku, rozbalovali dárky. Ale ne... Uběhl rok jako voda a my stojíme před novým adventem, před novými vánočními svátky. A před námi zase stojí ta jasná adventní zvěst, ta ostrá výzva: **Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.** Tedy: Změňte své životy, překopejte je – dokud je ještě čas! Napravujte, co jste pokazili, co se vám nepodařilo. Upravte své životy tak, aby souzněly s vůlí laskavého Boha, který přichází. Otočte se zády ke svému sobectví a spěchejte vstříc vašim bližním. Nemažte si med kolem úst: *Ále, vždyť já*

žiju docela dobře. To není pravda! Vždyť čím je člověk Bohu blíže, tím více nedostatků na sobě vidí. Ani si ale nestýskajte: *Já jsem tak špatný, že už se s tím nedá nic dělat.* To totiž také není pravda. Vždycky lze vyznat Bohu viny a (s pomocí Boží) změnit svůj život. Vždycky! **Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské.** Je totiž úplně jedno, zda se nám letos podaří nakoupit všechny dárky, uklidit domácnosti, napéct patnáct druhů cukroví. Ale Pána Boha by mrzelo, kdybychom v tento adventní čas nebyli blízko jemu i našim bližním.

Rád bych se spolu s vámi zamyslel nad Ježíšovým adventním podobenstvím **O deseti družičkách.** Kdybych tomuto podobenství mohl dát podtitul, pak by zněl: „O nedostatku.“ Pořád tam totiž něco chybí, něčeho se (tragicky) nedostává...

O nedostatku lásky Páně

Většinou nás při četbě tohoto podobenství napadne (a tato myšlenka obvykle může vyvolat nepříjemné mrazení v zádech), že onen Ženich je na své družičky velice přísný, tvrdý. „**Amen, pravím vám, neznám vás.**“ (Mt 25,12) *To snad ani Pán Ježíš – ztělesnění Lásky – nemohl myslet vážně: Vykreslit se v tak temných barvách! Vždyť on se za každých okolností dokázal nad chybujícím člověkem slitovat. Tak proč Ženich nevezme ony družičky na milost, proč je nechá stát přede dveřmi, proč jim neotevře dveře svého Království a nepozve je dál?* Naše

udivené a rozechvělé pocity asi nejlépe shrnuje věta z následujícího podobenství, ovšem s opačným znaménkem: „*Pane, nevěděl jsem, že jsi tak tvrdý člověk.*“ (viz Mt 25,24) Anebo Svát'a Karásek: „*A já vám v tom tvrdém soudci nemohu poznat tvář svého Mistra, nepoznávám Pána Ježíše.*“

Důležité ovšem je, KDY nám toto podobenství Pán Ježíš sděluje. Nasloucháme mu tehdy, kdy ještě je čas... Změnit se... Napravit se... Začít jinak, lépe žít svůj život... Pán Ježíš nás svým příběhem varuje. Toto podobenství (jako ostatně všechny v Mt 25) je vztyčeným ukazováčkem, varovným signálem našeho Pána. *Laskavý* Ježíš nás *laskavě* varuje, že jednou by nemusel být tak *laskavý*, jako je nyní.

O nedostatku solidarity družiček

Druhá věc, která nás asi lehce zarazí (možná také: zamrzí) je nedostatek solidarity, chybějící „účast“ na straně rozumných družiček. Nalézáme u nich nedostatek ochoty k pomoci. Přestože jejich pošetilé „sestry“ je snažně prosí, aby jim odlily trochu toho oleje na cestu, zdráhají se. Nechtějí riskovat!

„**Nemůžeme (vám dát), nedostávalo by se nám ani vám. Jděte raději ke kupcům a kupte si!**“ (Mt 25,9)

Tak jako shovívavá láska Páně, i lidská solidarita je něco, bez čeho „tady a teď“ prostě neumíme a nechceme žít. To by bylo učiněné peklo na Zemi, kdyby člověk člověku byl už jenom vlkem! Tak proč takový stav nacházíme právě v tomto podobenství?

Opět jde o laskavé varování: ještě dnes a možná zítra se můžeš schovávat za „matčinu zástěru“ (napadla mě asociace na scénu z Obecné školy: „*Neschovávej se za ženskou, zbabělče,*“ hystericky křičí zablácený tatínek na svého syna, který mu z kola odmontoval blatníky), svalovat vinu na druhého („já nic, já muzikant“), padat do jámy s vědomím, že tě zase někdo vytáhne... Ale jednou... Jednou staneš před Boží tváří sám za sebe. To už tě nikdo z bryndy nevytáhne. Je proto třeba, abys měl dostatek oleje pro svou lampu!

O nedostatku „oleje“

A to se dostáváme ke klíčovému problému dnešního podobenství. Co představuje ten „olej“, kterého rozumné družičky mají dostatek, a naopak těm pošetilým družičkám se ho nedostává? Namísto odpovědi, které se okamžitě nabízejí („víra“, nebo naopak „dobré skutky“), pokusím se odpovědět trošku svébytněji: olej v podobenství o deseti družičkách symbolizuje „BOŽÍ POCHVALU“. Pošetilým družičkám se nedostávalo Boží pochvaly. Naopak ty rozumné měly Boží chvály dostatek.

Jak jsem k tomu dospěl? Vycházím z příbuznosti tohoto podobenství (alespoň jeho závěrem) s jinou Ježíšovou promluvou z Kázání na hoře: „*Ne každý, kdo mi říká 'Pane, Pane', vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích. Mnozí mi řeknou v onen den: 'Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve*

tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?' A tehdy já prohlásím: 'Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.'“ (Mt 6,1-4)

Když přečteme tento oddíl, vychází nám, že „mít olej“ = „činit vůli nebeského Otce“. Ti lidé, ke kterým se Kristus nezná, činili spoustu velikých, uznání hodných činů. Prorokování, vymítání zlých duchů, skutky plné moci – za to by vám v mnohých křesťanských společenstvích utrhli ruce! Ale Pán Ježíš ne... Vtip je podle mě v tom, že tito lidé si (v církevních nebo jiných kruzích) užili chvály až, až. Za své činy byli vynášeni lidmi „do nebes“. A teď se jim nedostává pochvaly od Boha. Jak říká Pán Ježíš: „*Varujte se konat skutky spravedlnosti před lidmi, jim na odív; jinak nemáte odměnu u svého Otce v nebesích. Když prokazuješ dobrodiní, nechť jsi budíš pozornost, jako činí pokrytci v synagógách a na ulicích, aby došli slávy u lidí; amen pravím vám, už mají svou odměnu. Když ty prokazuješ dobrodiní, at' neví tvá levice, co činí pravice, aby tvé dobrodiní zůstalo skryto, a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.*“ (Mt 6,1-4) Činit vůli Otce tedy znamená činit milosrdenství kvůli milosrdenství. Činit milosrdenství bez nároku a bez touhy po lidské chvále. Chvála (olej) totiž může být vyplývána již za tohoto života. A poté, až Ženich přijde, bychom už třeba žádnou ne-dostali. Ale když si ji budeme šetřit až na „onen den“, pokud budeme toužit jen po pochvle Boží (a nikoli lidské), pak budeme mít dostatek „oleje“ pro cestu za Ženichem.

Sám si uvědomuji, jak je to těžké. Snad činím skutky milosrdenství – alespoň se o to snažím. Ale tak rád se nechávám od druhých lidí chválit (možná také proto, že nedůvěřuji Kristu, že opravdu přijde, aby mě sám pochválil). Tak rád vystavuji své dobré skutky na odív - že se až bojím, abych ještě v „onen den“ byl pochválen také Bohem samotným.

Milí přátelé v Kristu, advent je tedy příhodným časem. Příhodným časem k tomu, abychom jednali milosrdně a

zároveň vyhlíželi tu Boží pochvalu, která s Kristem přichází.

***Modlitba:** Pane Ježíši Kriste, děkujeme ti, že ses nebál k nám lidem občas mluvit přikře, tvrdě a nesmlouvavě. Děkujeme ti, že jsi sebe sama dokázal vykreslit také v „temných odstínech“. Vždyť kolikrát jen strach nám, nenapravitelným, může pomoci něco v našem životě změnit. Ke změně našich životů nám, Pane, v tomto adventním čase, dopomáhej. Amen.*

UDÁLO SE...

Za Kralickou do Kralic na celocírkevní oslavy k čtyřstému výročí posledního vydání této jedinečné Bible ve dnech 13.-15. září jsme se vypravili s rodinou. Program byl velmi bohatý, probíhal na několika místech, bylo potřeba si důkladně vybírat. Při přecházení bylo vzácné potkávat se s mnoha lidmi. Ale všechny přednášky byly vtěsnané do tak malých prostor, že byl problém se vůbec na některou dostat. Nezbylo, než si je přečíst ve Sborníku a užít si skvělý dětský program. Tím víc jsme ocenili to, co nám přinesl bratr prof. Dalibor Tureček na našich oslavách v Javorníku.

Světлана Greplová

Zápis konfirmandů

se uskutečnil tradičně v neděli díkůvzdání 6.10.2013. Nadále tedy probíhá **konfirmační příprava** ve dvou ročnících.

S mladšími konfirmandy (Tomáš St'ahel, Monika Sítková a Daniel Novotný, který je ovšem členem sboru ve Velké n/V), se scházíme ve čtvrtek, učíme se z úžasné konfirmační příručky, kterou vydala naše církev: Dvakrát měř, jednou věř (autoři: David Balcar, Petr Gallus aj.)

Se staršími konfirmandy (Anna Kománková, Jakub Komárek a Jan Dražil) se scházíme v pátek. Ti mají ztížené podmínky: učí je hned dva faráři (před rokem je vedl bratr farář Mojmir Blažek). Ale zvládají to statečně.

Na jaře 2014 (tedy těsně před konfirmační slavností) plánujeme víkendovku s oběma skupinami - společně s konfirmandy z FS ČCE v Noslavi a okolí. Na závěr cítím potřebu Vám sdělit, že konfirmandé jsou velmi šikovni: učí se, spolupracují, dokonce i zpívají! A společně se výborně bavíme a často se smějeme. A jistě neuškodí připomenout, že je třeba se za tyto mladé lidi modlit.

Petr Kulík

Radostná instalace nového faráře 13.10. 2013

Byly to skutečně radostné chvíle našeho sboru – a o tuto radost se s námi přišla podělit spousta lidí. Přijelo i hodně kazatelů. Jestli jsem dobře počítala, bylo jich 23 (mezi nimi 2 senioři, 4 hosté z ekumeny, 2 vojenští kaplani...). Ale přijela i spousta hostů z blízkého i vzdáleného okolí. Věřím, že nepřijeli do Javorníka shlédnout skanzen, ale že přijeli chválit Pána společně se živým Kristovým sborem. Máme opět SVÉHO kazatele. Na naší faře opět slyšíme dětský smích i pláč – a to je dobře.

Podoba naší církve bude muset v budoucnu projít změnou. Jaké změny to budou, zatím nevíme. Ale pevně věřím, že stejně jako naši předci v minulosti, dokážeme i my v přítomnosti, že na naší faře nebude nikdo trpět hladem a zimou. Věřím, že nám Pán daruje laskavé srdce a štědré ruce, ochotné rozdělit se třeba i o to málo, které nám bude dáno.

Kateřina Pavlincová

Vážený hosté, vážený pane faráři, bratři a sestry, srdečně Vás zdravím jménem naší obce Javorník. Dnes je pro náš sbor a pro Vás pane faráři, významný den. Nebývá to často, aby starosta obce mluvil od stolu Páně. Není to také každý den, aby do našeho sboru přišel nový farář. Jsem moc rád, že ta doba je tu a my máme zase našeho nového faráře, mladého, temperamentního, šikovného, který přišel s velkými nadějemi. Několikrát jsem se s bratrem Petrem Kulíkem sešel a věřím, že je to ten správný muž, který bude dobře sloužit našemu sboru. Každý nový farář, který do kteréhokoli sboru nastupuje, má určité cíle, předsevzetí, jak povede sbor, a co všechno ve sboru změní. I náš bratr farář má určité cíle a předsevzetí. Některé věci se Vám, pane faráři, nebudou dařit, protože představa je pěkná věc, ale zjistíte, že skutečnost bude mnohokrát jiná. Nenechte se odradit lidmi, kteří to s Vámi a se sborem nebudou myslet dobře, to rychle poznáte. Věřím, že vždy bude více těch, kteří poznají, že chcete sloužit pro dobro našeho sboru a věřím, že máte sílu dát našemu sboru hodně, jak po strážce duchovní, tak po strážce lidské.

V knize Jeremiášově, v kapitole 17, je v 7 verši napsáno:

"Požehnaný ten muž, kterýž doufá v Hospodina a jeho naděje je Hospodin."

I vy jste ten požehnaný muž pro náš sbor, na kterého jsme čekali, který bude dobře řídit náš sbor a zvěstovat v tomto chrámu poselství víry a naděje.

Já Vám přeji, pane faráři, i Vaší rodině, abyste nebyl v Javorníku jenom na krátké návštěvě, ale stal se tím opravdovým Javorničanem, jako Váš předchůdce pan farář Procházka (ne 40, ale 47 roků). *Bůh Vám dávej sílu ve Vaší náročné práci.*

Jan Hozák

Na tento pro mne velmi očekávaný den jsem se dlouho těšila, už proto, že jsem o něm měla matné představy z dětství. Proč z dětství? No protože jsem se ve svých asi 7 letech na takové veliké slavnosti ocitla a to v nedaleké Hrubé Vrbce, při instalaci br. f. Šimonovského, který sloužil nedaleko mého domova v Lozicích u Luže na Chrudimsku a do Hrubé Vrbky nastupoval. Můj tatínek Adolf Dvorský v těchto Lozicích sloužil před

br.f. Šimonovským několik let po válce a narodil se tam můj nejstarší bratr. Díky velmi srdečným vztahům s tímto sborem jsem i já něco z Lozic obdržela, přestože jsem se narodila již v dalším tatínkově působišti, ve Vysokém Mýtě. To, co jsem z Lozic obdržela, byla moje kmotřenka, Marie Šinkorová. Moje lozická kmotřenka byla žena sice prostá, ale naprosto jedinečná. Moudrá, hluboce věřící a neuvěřitelně širokého srdce. Na instalaci do Vrbky jsme tenkrát vyrazili autobusem z Lozic, Vysokého Mýta a ostatních okolních sborů. Moc si toho už nepamatuji, ale vím, že jsme tam přespali u nějaké rodiny a ráno mne a ještě dceru br. f. Mikoláška z Dvakačovic Věrku oblékli do místního kroje a byla to veliká sláva. Víc si už pamatuji jen na cestu zpátky, kdy jsme se s Věrkou přecpaly domácí sekanou, kterou jsme obdržely ve Vrbce.

No a tady je po padesáti letech pokračování....

Před zahájením instalace v Javorníku jsem postávala ve vašem kostele a na tu vrbeckou instalaci jen tak, aby řeč nestála, zavzpomínala mezi neznámými hosty, kteří přišli na instalaci. Vedle postával jiný hlouček hostů a jedna okrojovaná sestra to zaslechla a vyrazila za mnou a k mému úžasu říká: „No to jste byla u nás! Nejste Noemka Dvorská? To my sme vám půjčili kroj.“ Já úplně ohromená říkám, „no to není možné, to se bude Peťa divit.“ A ona na to: „jaký Peťa?“, a já říkám „no Petr Kulík, váš nový farář“. A ona: „jak to vy jste maminka našeho faráře? Vy jste paní farárka?“

No a pak už jsme se daly do řeči. S. Pavlicová mi sdělila, že s mojí kmotřenkou byla po celou tu dobu v kontaktu i s ostatními z Lozic. A já nakonec mohu jen konstatovat, že jsem přesvědčená, že se moje kmotřenka za mne celý život modlila, a že mi nakonec nepřimo vymodlila i tu radost u Vás v Javorníku. Škoda, že se toho nedožila. Zemřela před dvěma lety ve svých 90. letech a nebudu přehánět, když napíšu, že modlitby za druhé a práce pro druhé byly jejími jedinými způsoby života.

Přeji Vám všem ze srdce hodně radosti z práce pro sbor a tím i jeden pro druhého a mnoho pilných modlitebníků, aby Vaše společenství rostlo.

Noemi Kulíková

Milí přátelé,

na svou instalaci velmi rád vzpomínám. Celá akce byla perfektně zorganizovaná. Mnozí bratři a sestry se ty dny opravdu nadřeli. A já sám jsem celé to odpoledne prožil v takovém zvláštním poklidu a s radostí.

Mohl bych zde krátce shrnout celý ten úžasný den...

Ale vzhledem k tomu, že jste se této akci povětšinou zúčastnili a prožili jste ji také, raději vzpomenu na několik situací a výroků, které se mně vryly do paměti.

Ne, určitě se nezdržíme.

Autorem tohoto výroku je brněnský farář Jiří Gruber, který mi telefonoval asi týden před instalací. „Petře, jen ti dopředu chci ohlásit, že v neděli přijedu s jednou skupinou do Javorníku na bohoslužby. Chceme si potom vyšlápnout na Javorinu.“ „Díky, Jirko,“ odpověděl jsem. „Zrovna tuto neděli odpoledne mám instalaci. Klidně můžete zůstat i na ni.“ „Ne, to se určitě nezdržíme. Máme nabitý program.“ V neděli dopoledne skutečně přijeli bratři a sestry z Klobouků u Brna v čele s br. farářem Gruberem. Když ovšem slyšeli v ohláškách pozvání na odpolední instalaci, vrátili se nakonec z výslapu a instalace se zúčastnili. Kdo ví, co je k tomu přimělo. Někdo hádal, že snad chtěli vidět javornické evangelíky v krojích...

Uvař mi kafe!

Všichni jsme byli rádi, že se instalace zúčastnilo tolik farářů a farářek ze seniorátu a také z ekumeny. No, jeden farář přijel, vystoupil z auta a bez otálení mi řekl: „Uvař mi kafe.“ Já jsem opravdu neměl čas nikomu vařit kafe. Zbývalo asi 30 minut do začátku instalačních bohoslužeb. Otočil jsem se na mou sestru a předal jsem tuto žádost (prosbu to nebyla) dál: „Míšo, uvař mu kafe.“ Nejmenovaný farář se na ni podíval a zopakoval: „Uvař mi kafe.“ Moje sestra, která je většinou „od rány“, měla nějaký klidný den. Jen pozdvihla obočí a šla na faru vařit kafe neznámému farářovi. Ten ničeho nedbal, (pro)následoval ji v botách až do naší kuchyně a bedlivě sledoval, jak mu vaří to kafe. Za 10 minut ke mně přijde sestra a říká: „Brácha, co to bylo zač? Představ si, že si ještě vymýšlel! Prý: Hele, dej mi aspoň dvě lžičky kafe. A co to máš za malou lžičku – tak to mi toho dej víc!“ Jak říká můj kamarád: „Lidé jsou různí.“

Upřímnou soustrast.

S velkým napětím jsem očekával příjezd přerovských evangelíků. Kolik jich asi přijede? A jak se jim tu bude líbit? To byly otázky, které se mi honily hlavou. Najednou tu byli a já jsem z tohoto setkání měl radost. Jedna sestra mě však zaskočila. Namísto pozdravu mi řekla: „Upřímnou soustrast.“ Nevěděl jsem, proč mě tak zdraví. Až na pohoštění mně to vysvětlila. „Petře, já jsem ti na uvítání řekla:

Upřímnou soustrast. To víš, když jsem vystoupila z auta a viděla kolem sebe všechny ty lidi v krojích, litovala jsem tě, že budeš muset žít v takovém skanzenu. Ale pak se mi to všechno moc líbilo.“ To víte: Kdo sem přijede na chvíli a dlouho se nezdrží, nabývá dojmu, že javornický sbor je skanzen. No, a kdo zde nějaký čas žije, zjistí, že je tomu přesně naopak: Že je tady až moc živo ☺

To si piš, že si to nezasloužíš!

Když se všichni faráři oblečou do talárů a sdělí si své dojmy z cesty, těsně před vycházením na bohoslužby se zpravidla pomodlí nejstarší farář. Já jsem spěchal na tuto modlitbu do kanceláře. A když jsem vešel, zaplavila mě vlna vděčnosti za to, že mě přijelo podpořit tolik kolegů a kolegyně. A tak jsem jim na uvítání řekl: „Milí

přátelé, já si takovou podporu vůbec nezasloužím!“ Bratr senior Jan Krupa zvedl své obočí, podíval se na mě a odpověděl: „To si piš, že si to nezasloužíš!“ A pak dodal: „Nikdo z nás si nic nezaslouží.“ Myslel tím zřejmě na to, že náš život je ve své celosti darem milostivého Boha.

A co jste slavili? Svatbu?

Druhý den, v pondělí ráno, jsme museli jet na povinné školení pěstounů do Veselí n/M. Když jsme se balili, napadlo mě, že vezmu na toto setkání cukroví, které z pohoštění zbylo. Sami bychom tu velikou krabici nesnědli. Vešli jsme do učebny, já jsem otevřel tu krabici a říkám: „Tady neseme něco ke kávě.“ Pěstouny i organizátory jsme tím příjemně překvapili a potěšili. A jedna žena se na nás otočila a zeptala se: „A co jste to slavili? Byli jste na svatbě?“ Já jsem se na okamžik zamyslel a odpověděl jí: „Vlastně ano: na svatbě.“ Však to svým způsobem svatba byla, nemyslíte?

Petr Kulík

K tomu se dá říct už jen slovy krásné písně z našeho zpěvníku č.482: „*Jak rozkošné a milé, když bratři s druhem druh. Jsou svorní při svém díle a v srdci jeden duch...*“ Kéž by nám náš Pán Ježíš Kristus i nadále všem požehnával a my tak mohli společně na vinici Páně pracovat.

Byla to nádherná slavnost !!!

Marta Jagošová

Biblické hodiny pro dospělé – se konají každou středu (kromě adventu) od 17,30 hod. Probíráme úplně první kapitolu Bible – příběh stvoření, ale přitom zabrousíme také do nejrůznějších jiných částí Písma. Nejsou to žádné suchopárné přednášky. Naopak. V příjemné a přátelské atmosféře pod vedením bratra faráře žasneme, kolik v tom zdánlivě jednoduchém a známém textu je skrytých informací a souvislostí s mnoha dalšími místy ve Starém i Novém zákoně. Přijďte za námi – nebojte se!

Luděk Mikáč

Kafíčkobraní

V neděli 20.10. odpoledne jsme se sešli ve sborovém domě s cílem seznámit rodiče a veřejnost s tím, co se tu každou neděli dopoledne děje. Přítomní mohli vidět, jak s dětmi zpíváme a tančíme, slyšet příběh, kterému se v tomto období věnujeme, shlédnout prezentaci fotek z akcí, které se nám podařily a nakonec si na památku vyrobit papírovou podzimní konvičku.

Ochutnávali jsme různé druhy káv a čajů, ale také domácí kravské mléko. Podařilo se vytvořit příjemnou atmosféru. Doufáme, že toto setkání bude mít pokračování a že se budeme scházet v čím dál větším počtu...

Kristýna Kouřilová

Křty dětí

V listopadu byly v našem kostele pokřtěny tři děti: Jakub Jurena, Lucie Petruchová a Pavel Pavlinec. Pokřtěným a jejich rodinám přejeme, aby je Pán Bůh stále provázel, aby jim žehnal, a těšíme se, že se ve sborovém společenství budeme potkávat častěji.

Konvent našeho seniorátu na zasedání 9.11. zvolil nového seniora br. Petra Pivoňku a konseniora Ivana Ryšavého, náhradníky jsou Jiří Malý a Michal Vogl.

Soutěže křesťanských skupin Nová tvář, kde se hlasovalo prostřednictvím mobilů – posláním zpráv SMS - se účastnila také naše kapela Invisible?. V této soutěži dostala nejvíce hlasů a jako vítězná skupina vystoupila na festivalu VOX 23. listopadu v Praze. Gratulujeme!

Setkání kurátorů a místokurátorů našeho seniorátu

V sobotu 30. listopadu se uskutečnilo ve středisku Sola gratia v Bystřici pod Hostýnem druhé setkání kurátorů a tentokrát i místokurátorů ze sborů našeho seniorátu. Snažili jsme se prokousat „modely cesty ČCE k samofinancování“

Koncem roku 2012 jsme ve sborech vyplňovali dotazníky týkající se hospodaření a obětavosti. Podle nich Seniorátní výbory vypracovaly dokumenty Seniorátní strategie v podmínkách samofinancování církve. Strategická komise Synodní rady pak navrhla 5 možností, modelů, jak k samofinancování dospět a manuál k vedení rozhovoru ve sborech a seniorátech.

Nás na staršovstvu i v širším sborovém společenství nás tento rozhovor teprve čeká. Měl by proběhnout do konce ledna 2014. Poté budou výsledky opět zpracovávat seniorátní výbory a následně Strategická komise Synodní rady z nich vytvoří podklady pro další synod. A otázky se opravdu netýkají jen peněz, ale toho k čemu tu náš sbor má být, jak chceme, aby vypadal, co by měl dělat apod.

Podle dokumentu Seniorátní strategie v podmínkách samofinancování církve by se FS Javorník nad Veličkou a FS Hrubá Vrbka a Velká nad Veličkou měly stát sdružením sborů s jedním farářem na 1,2 úvazku. Na otázku, kdy má k těmto změnám dojít, odpověděl náš konsenior bratr farář Petr Pivoňka:

- "Dokument strategie SV VMS je předběžnou úvahou našeho SV a má dva záměry:
a) stát se podkladem pro jednání synodu o celkové situaci ČCE v době samofinancování
b) stát se podnětem staršovstvům našich sborů ke konkrétním úvahám co a jak dál.

O tom ale, zda vůbec a kdy dojde k těm změnám, rozhodně nerozhoduje tato strategie SV, ale především sbor sám v čele se staršovstvem. Třeba si řeknete: tak to teda ne, my chceme být samostatným sborem a na svého faráře si vybereme. **Myslíme, že sbor má potenciál žít duchovně i ekonomicky a přitahovat nové lidi i v době samofinancování. Uděláme pro to konkrétně to a to...** Anebo si řeknete: ano, to je asi reálná možnost, stát se sdružením sborů či kazatelskou stanicí, začneme o tom hovořit u nás a třeba už i se staršovstvem sousedního sboru... Znamenalo by to to a to... Anebo najdete vzhledem k blízké budoucnosti ještě jinou možnost. Je to především na vás ve sboru. :-)"

Jak mohu dát najevo, co očekávám od sboru? A co může sbor očekávat ode mne?

Budeme za sbor nejenom vděční ale i zodpovědní?

Projev se to už letos na vyšší saláru?

Seminář o modlitbách 24-7

V sobotu 30.11. 2013 se uskutečnil ve sborovém domě v Javorníku večer chval, který vedla skupina Invisible?. Celá akce začala výpadkem elektřiny, takže jsme se scházeli ve světlech svíček. Šikovní javorničtí ale brzo elektřinu nahodili a

mohlo se začít. Na tento večer jsme pozvali také Daniela Rašku, který dostal slovo hned po úvodní písni a sdílel s námi příběh Modliteb 24-7 a myšlenku tvorby modlitebních řetězců, které jsou inspirovány modlitbami Moravských bratří. Po semináři nás kapela vedla do chval, které jsme zakončili povídáním u čaje.

Alžběta Šimšová

PROBÍHÁ...

Adventní období, ve kterém si připomínáme, že Bůh nenechává svět světu na pospas. Ježíš přišel na svět jako dítě. A my očekáváme, že přijde znovu ve slávě, aby dal věci definitivně do pořádku. Jsme vděční za to, že i letos si to můžeme připomínat i při rorátech a těšit se na vzácné hosty.

Vánoční divadlo už děti pilně nacvičují, připomeňme si vánoční slavnost před rokem na fotkách

Jak probíhá nácvik divadla s předškoláky a prvňáčky

Září: Mezi bedýnkami dýní a jablek vybíráme scénář vánoční hry pro nejmenší děti

Říjen: Kolik máme přibližně dětí? Jak si hru představujeme? Scénář „přizpůsobujeme“ podmínkám.

Listopad: V nedělce nacvičujeme písničky (děti je musí umět nazpaměť, neumí číst). Připisujeme další role pro další děti, vzniká 3., 4. - snad poslední verze scénáře.

Prosinec: Děti se nahlásí, potom odhlásí, škrtáme připsané role. Která verze scénáře je ta poslední a hlavně správná?

Děti jsou nadšené, ale jen než se začne zkoušet. „Cože já mám hrát Josefa? Já chci být přece rybářem!“ „Já to umím, ale ať to za mě řekne maminka.“ Přemýšlíme, jestli by některé role nemohly být „němé“. S hrůzou sledujeme kdo je nemocný. Nácvik komplikují rodiče, kteří děti nevodí na zkoušky.

Přípravy jsou náročné, ale když děti pěkně začnou zpívat za doprovodu kláves, všem nám dětský elán a radost v očičkách dodá ztrácející se síly. Po večerech stříháme anděličkům peří na kostýmy, přemýšlíme, kde vzít ocas pro lišku nebo kožešinu pro pastýře, jaké použijeme kulisy...

A co nás může potkat kromě toho, že někdo onemocní, někdo odmítne mluvit nebo jít na pódium? Např. Anděl přijde sice v bílých manšestrákách a bílé mikině, ale s obrovským výrazným Mickey Mousem na hrudi. To pak s chladnou hlavou mikinu převlečete naruby obrázkem dozadu, přes ramena přehodíte vlnák („náhodou“ jich 5 máte s sebou), vlasy přestříkáte lakem se zlatými flitry a představení může začít...

To všechno patří k divadlu v našem sboru. Na úskalí během příprav rychle zapomeneme a převládne radost z dětských úsměvů, které budou všem rozdávat z pódia. Jsme za to Pánu vděčné.
Učitelky malé NŠ

Výzkum Parkinsonovy nemoci

Vážení a milí obyvatelé obce Javorník, jak patrně již řada z vás zaznamenala, poslední dva roky se na Horňácku objevují tu studenti, tu lékaři, všichni z Neurologické kliniky Lékařské fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Jejich přítomnost a činnost je důsledkem několikaletého pozorování v ordinacích neurologů ve Veselí nad Moravou a v Kyjově, kde vzniklo podezření, že na Horňácku se ve zvýšené míře vyskytuje onemocnění Parkinsonovou nemocí. Parkinsonova nemoc náleží do skupiny neurodegenerativních onemocnění. Tyto nemoci jsou způsobovány určitým (dosud ne zcela jasně popsaným) mechanismem, který způsobuje pozvolný zánik určitých skupin nervových buněk v mozku. Výsledkem je porucha pohyblivosti s třesem, která se pozvolna horší v průběhu několika (někdy i mnoha) let. Náš vlastní výzkum začal v roce 2010, kdy jsme se soustředili na zmapování výskytu Parkinsonovy nemoci v jedné z horňáckých obcí, v Lipově. Ač jsme tomu sami zpočátku nevěřili, skutečně se ukázalo, že výskyt Parkinsonovy nemoci mezi obyvateli této obce byl až dvojnásobný ve srovnání s jinými oblastmi Evropy, kde podobný výzkum proběhl. Následně jsme tedy výzkum rozšířili na všech 10 horňáckých obcí. Díky velmi laskavé spolupráci praktických lékařů z Velké, Lipova a Blatnice jsme získali data, která nakonec vedla ke zjištění až trojnásobně vyššího výskytu Parkinsonovy nemoci než je obvykle udáván ve většině evropských zemí. Při bližší genetické analýze byly následně identifikovány 3 rozsáhlé rody, ve kterých je Parkinsonova nemoc pravděpodobně dědičná. Všechny 3 mají evangelický původ v Javorníku... ale vůbec není jasné, odkud tato dědičná vložka – gen – do javornických rodin přicestoval.

Proto se na vás nyní obracíme. Sami jsme velmi podrobně – i za pomoci mnohých z vás – zkoumali rodokmeny, matriky, historické záznamy. Považujeme za úspěch, že se nám podařilo v konkrétních případech zmapovat javornické rodokmeny až do konce devatenáctého století. Ale dalšímu poznání brání určité nejasnosti v matričních záznamech, různé formy přepisu rodných jmen i příjmení a někdy i chybějící záznamy v zemských deskách. Pochopili jsme, že se bez vaší pomoci dále v poznání možných rodinných svazků nedostaneme.

Proto jsme při rozhovoru s panem farářem Kulíkem přišli na nápad sejít se. Sejít se se všemi nositeli příjmení Lipár a Petrucha, kteří žijí v Javorníku, a pokusit se začít pátrání po kořenech obou rodů. Zjistit, odkud předkové obou rodin pocházeli, kdy přišli na Horňácko a kde se zde usadili. Možná to bude zajímavé i pro vás.

Pan farář Kulík nám při našem setkání položil otázku „A k čemu to bude dobré?“ Předpokládám, že takto by se mohla zeptat většina z vás. Takže, dobré to bude k poznání možné zákonitosti přenosu nemoci, k bližšímu poznání jejich vlastností, k bližšímu poznání toho jak vzniká, jak se vyvíjí. To je základní předpoklad následného stanovení možných léčebných cílů a cesty k možné léčitelnosti nemoci.

Budeme se nyní v Javorníku pohybovat častěji, tak se budeme těšit na setkání z mnohými z vás. A po Novém roce, dá-li Bůh, bychom se rádi sešli ke společné diskuzi o kořenech, předcích a možných minulých příbuzenských svazcích.

Děkujeme všem za dosavadní vstřícnost a spolupráci. Přejeme krásný advent a stejně krásné svátky Božího narození.

Za celý kolektiv Neurologické kliniky LF UP a FN Olomouc
Prof. MUDr. Petr Kaňovský, CSc. a MUDr. Kateřina Menšíková, PhD.

**27.11.2013 uplynulo 20 let od úmrtí
bratra faráře Václava Procházky**

který sloužil v Javorníku v letech 1944 – 1991.

Za ty roky nás leccím obohatil,
mnohým z nás pomáhal budovat základy naší víry.

Děkujeme Pánu za vše,
co nám jeho prostřednictvím daroval.

Obsáhlejší vzpomínku přineseme v příštím čísle

*Stále ještě probíhá vybírání **saláru**, zatím je vybraná částka nižší než v předchozích letech. Platit můžete do konce prosince sestře pokladní nebo převodem na účet. Výši svého saláru vyjadřujeme také to, co očekáváme od sboru a Pána církve.*

.....

Připomínáme také, že v kostele si můžete prohlédnout a koupit hodnotné knihy – je to dobrý tip na vánoční dárek.

V prodeji jsou také příručky Na každý den a Evangelický kalendář.

.....

Učitelky malé nedělky Vás všechny srdečně zvou na
předvánoční tvoření.

Kdy? V pátek 13. prosince 2013 v 16:00 hodin

Kde? Ve sborovém domě.

Co je třeba si přinést? Dobrou náladu a chuť si něco hezkého vyrobit.

Těšit se můžete na výrobu andílků, vánočních dárečků, přáníček, ozdob a další

V neděli 5. ledna zazní v našem kostele opět koncert adventistů z Veselí nad Moravou, začátek v 15 hod.

Nenechejte si ujít nádherný zážitek hudební i duchovní.

Přehled bohoslužeb v adventním a vánočním období

1.12. ne	10:00	1. neděle adventní , bohoslužby se slavením sv. večere Páně
3.12. út	18:00	roráty – Petr Kulík, ČCE Javorník
7.12. pá	18:00	roráty - Marek Harastej, kazatel CASD Veselí nad Moravou
8.12. ne	10:00	2. neděle adventní
10.12. út	18:00	roráty - Norbert Nawrath, ŘKC Boršice
13.12. pá	18:00	roráty - Monika Černeková farářka ECAV Myjava
15.12. ne	10:00	3.neděle adventní
17.12. út	18:00	roráty - Michal Vogl, ČCE Uherské Hradiště
20.12. pá	18:00	roráty - Erika Petříčková, ČCE Kyjov
22.12.ne	10:00	4.neděle adventní - Jaroslav Nečas, em. farář Česká Třebová
22.12. ne	16:00	Dětská vánoční slavnost
24.12.po	16:00	štedrovečerní bohoslužby
25.12.út	10:00	Hod Boží vánoční , bohoslužby se slavením sv. večere Páně
26.12. st	10:00	svátek mučedníka Štěpána - Mojmír Blažek, ČCE Hrubá Vrbka
30.12. ne	10:00	bohoslužby
31.12. po	17:00	konec roku (vzpomínka na zesnulé členy sboru, rozdávání biblických hesel na r. 2013)
1.1.13 út	10:00	Nový rok , bohoslužby se slavením sv. večere Páně
5.1. ne	10:00	svátek Zjevení Páně mudrcům – rodinné bohoslužby

5.1.ne 15:00h koncert pěveckého sboru Církve adventistů sedmého dne

Srdečně vás zveme na všechna adventní a vánoční shromáždění.

Všem přejeme požehnaný advent, lásku a radost,
které nám může darovat jenom náš Pán.

Javornický evangelík - sborový časopis. Vydává Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Javorníku nad Velickou. 69674 Javorník 111, e-mail: javornik-nad-velickou@evangnet.cz, <http://javornik-nad-velickou.evangelnet.cz>, redakce: P.Kulík, S.Greplová, L.Mikáč. Bankovní spojení: 1444717349/0800. Dary vítány. Vychází 4x za rok. Neprodejné